

[Dohrmann]

Venstre har ved hjælp af kommunister, retsstatsfolk, VS o. lign. været med til igen at udelukke den mulighed, at vi kunne få den kapitalvindingsskat betydeligt lempet. Det synes jeg giver grund til eftertanke. Det skulle man gå hjem og tænke over i sommerferien.

Karlskov Jensen (V):

Det er hr. Dohrmanns gentagne angreb på venstre i forbindelse med denne sag, der kalder mig op. Jeg vil gerne have lov til at sige, at det var mig personlig, der rejste sagen først her i denne sal i et spørgsmål til statsministeren, jeg tror det var den 30. eller 31. januar 1978. Jeg har ført mange forhandlinger med den daværende socialdemokratiske regering, jeg har forsøgt med den nuværende regering, og nu lykkes det endelig at få en løsning. Det gør mig ondt, at det ikke er muligt at få flertal for en løsning, der rækker tilbage, sådan at vi kan komme Surløkkefamilien til hjælp. Det kan vi ikke, men det skal da ikke afskære os fra, at vi nu prøver på at gennemføre en ordning, der løser problemerne fremover. Derfor er det urimeligt, at hr. Dohrmann, som jo ikke har fået noget som helst igennem, forsøger at beklukke os andre på den måde.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Nu forsøgte venstres gruppeformand jo med en selvforherligelse. For historiens skyld synes jeg lige, vi skal være klar over, at for det første var det ikke hr. Karlskov Jensen, der rejste sagen, og for det andet har hr. Karlskov Jensen jo ikke hjulpet familien på Surløkke. Det kunne hr. Karlskov Jensen have klaret, hvis han havde fået overbevist sin gruppe om, at man skulle have grebet ind på et tidligere tidspunkt, hvor der var mulighed for det, hvor bogstavelig talt et enslydende forslag forelå i skatte- og afgiftsudvalget, men dér var venstre ikke at finde. Det er klart, det skulle være en personlig sag for hr. Karlskov Jensen, men det nytter ikke meget, hr. Karlskov Jensen, bare at rejse en sag, hvis ikke det er således, at man senere kan få noget ud af det.

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at der er et par enkelte andre sager på dagsordenen i dag.

(Kort bemærkning).

Karlskov Jensen (V):

Det skal blive en meget kort bemærkning. Jeg vil gerne spørge hr. Glensgård, hvor sagen har været rejst, før jeg rejste den her i folketinget.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg skal holde mig til den periode, vi er inde i nu, og i den forbindelse sige, at det konservative folkeparti i denne omgang var det første, der rejste spørgsmålet om at få ændret på disse ting. (*Munterhed*). Ja men det er det, der har ført til, at det nu kommer frem. Kendsgerningen er jo den, at man kunne have fulgt os og ydet jævnet til alle, hvis man havde stemt for det ændringsforslag, som vi stillede til det lovforslag, vi nu skal stemme om.

Jeg skal blot sige, at enhver ændring, der er en forbedring, vil få vores stemme. Det gælder de radikale ændringsforslag, og vi vil også stemme for selve lovforslaget. Vi havde ønsket det bedre, men nu vel, vi må tage det, som det kommer.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal ikke blande mig i, hvem der rejste hvad først, men i al stilfærdighed gøre opmærksom på, at det drejer sig om et ændringsforslag til det foreliggende lovforslag. Ændringsforslaget er stillet af de radikale og går ud på, at man skal rette i den fortvivlede lov, som venstre og socialdemokraterne ene har ansvaret for, og som de gennemførte i sin tid, jeg tror under skarp kritik fra samtlige andre partier her i salen.

Jeg sagde dengang, at når man fastsætter et fast kronebeløb og ikke sørger for at inflationssikre dette kronebeløb, så vil denne kapitalvindingsskat, denne særlige indkomstskat, som venstre og socialdemokrater gennemfører, komme til at virke helt urimeligt meget hurtigt. Det er den kommet til.

Det radikale ændringsforslag går ud på, at man ved de ekspropriationer, der ikke er færdigbehandlede – og det vil først og fremmest sige de ekspropriationer, der er foretaget siden 1. januar 1978 – skal inflationsregu-